

Zeven jaar Poes, Corona, Oekraïne...

Zeven jaar Poes, Corona, Oekraïne...

Met kanttekeningen bij

Ambtenarendictatuur

Excuses Kabinet

Hebzucht, arrogantie, woede = oorlog

Mentaliteit jaren 1950 – jaren 2020

Mens als religieus wezen

Micro-organismen

Narcolepsie

Stikstofvervuiling

Stress-uiting poezen

Witte Doef

Schrijver: Witte Doef
Coverontwerp:
ISBN: 9789403697420
April 2023
© Witte Doef

Uit: 1974 Reinhard Mey - Gute Nacht, Freunde,

es wird Zeit für mich zu gehen.

...Dafür, dass ihr nie fragt, wann ich komme oder gehe, für die stets offene Tür, in der ich jetzt stehe

...Habt Dank, dass ihr nie fragt, was es bringt, ob es lohnt.

Mey bedankt zijn vrienden voor de vriendschap zoals die bestond tot in de jaren zeventig, voor de altijd open deur, het bordje meeëten, de andere mening, ongeacht de kosten, maar hij ziet de tijden van het calculatorisch gedrag al aankomen: trouw, vriendschap: weegt dat nog wel zwaar genoeg, kost dat niet teveel?

Economisch-darwinistische oorlogswet in het kort:

Kleine zeer welvarende landen zullen uiteindelijk voor hun rijkdom worden “afgestraft” door hun minder welvarende maar “Darwinistisch fittere” burens zoals ook Nederland in 1672 (“het rampjaar”).

Het door Stalin op onbarmhartige wijze begonnen maar mislukte opzetten van een fantastische **Russische Wereldgraanschuur**, voortgezet door een over interne problemen struikelende Gorbatsjov, “moet” nu eindelijk eens door hun erfgenamen worden voltooid ook al duurt dat 25 jaar of nog langer.

En maar **verhuizen, verhuizen**: Zoetermeer, Rokkeveen 1994-141222; Zoetermeer, NH Hotel 141222-161222; Wassenaar, Duingalow te Duinrell 161222-270323; Zoetermeer, Driemanspolder 270323-260423; Zoetermeer, Oosterheem vanaf 260423

Deel I Zeven jaar Poes

Poes:

- 1. Voor het eerst bij ons thuis**
- 2. Een nieuwe dweil**
- 3. Sterilisatie**
- 4. Buitentassen of benches**
- 5. Naar boven! De hoogste tijd!**
- 6. Naar beneden! Zaken zijn zaken!**
- 7. Op water en brood**
- 8. In aanloop naar de lunch**
- 9. Krabt kin**
- 10. Als fijnproever, als paardenvriend**
- 11. Groet 's nachts de dingen**
- 12. Borstelen, niet wassen**
- 13. Slaapt en slaapt**
- 14. Moet energie kwijt**
- 15. Zet buitenmuis binnen**
- 16. Schuw in voortuin**
- 17. Is van andere planeet!**
- 18. Blijft miauwen!**
- 19. Snor en lange staart**
- 20. Leervermogen**
- 21. Kattenbak**
- 22. Corona**

Deel II

23. Oekraïense verbanning met Poes

. Vooraf

Eindeloos uitstel: dwang-vakantie met Poes

Offers zonder garanties

Kritiekloze oorlogszucht Sapiens-in-groep

Westerse regie: Westen ++, Oekraïne -----

ECONOMISCH-DARWINISTISCHE oorlogswet

Westers exhibitionisme ergerniswekkend

Westen “vriendelijk” naar GIGA-WERELDDEEL

Stikstofvervuiling schuld boeren?

Rusland zet wapens met kernkoppen in, of?

Conclusie: toekomst heel erg somber

. Poes vaak en gezin uiteindelijk ook in stress

Bezoek van Rutte

De tweekamerflat

Vroeger: gezellig, nu: stikstofroep

Klant is Koning Onbenul

Betere alternatieven? Ook betwijfeld

Deel III

24. Poes: dromen zijn bedrog

25. De wereld van een narcolepsist

26. Mens: van religieus wezen tot inhalig keizertje

DEEL I

1. Poes voor het eerst bij ons thuis

Wie weet dat nog? Vroeger, in de jaren vijftig, toen mijn leeftijd één cijfer lang was, had bijna iedereen bij ons in de buurt thuis last van muizen. Er was in de huizen toen veel hout verwerkt dat niet bestand was tegen het altijd wel ergens aan de gang zijnde geknaag van die kleine knaagdiertjes om doorgangetjes te maken. Maar gelukkig waren er ook veel poezen in die huizen die dol waren op het vangen van muizen. Wat voetbal is voor mannen, is muizen vangen voor katten. Dat leverde toen het beeld op van poezen die met veel geduld urenlang heel stil voor een muizengat in de “muur” ter hoogte van de plint op wacht zaten, klaar voor de sprong boven op de muis als die zo brutaal was zich door dat gat te wagen. Er zijn in 2023 nog altijd 3 miljoen poezen bij mensen thuis, maar in die vroegere tijden zullen er ongetwijfeld nog veel meer poezen zijn geweest in ons land!

Vorbije tijden voor ons huis uit 1994. Maar in 2016, na 22 jaar “nieuwbouw”, dus alles in beton gegoten, geen gaatjes, holletjes, gangetjes meer voor en door knagende muizen, hadden we uiteindelijk toch weer eens een muis ongenood op bezoek. “We”: een gezin van drie personen in 2016; ma 63, pa 70 en jongste nog thuiswonende zoon 30 jaar.

Het alarm deed raar. Dat ging zomaar af, terwijl er toch echt niemand onbevoegd naar binnen wilde. Hoe kon dat nou weer? “Een muis,” gilde mijn vrouw als antwoord, “kijk, daar!” Ik kijk DAAR dus overal rond, maar ik zie als gewoonlijk weer eens niets. “Je moet ook niet op de grond kijken, hij zit tegen het plafond!!” En inderdaad, “hoe komt ie daar nou?” vraag ik me verwonderd af, de muis als kundig “geveltoerist” daarbij toch wel een beetje bewonderend aankijkend. Wat ik toen nog niet wist, is dat een muis in staat is om recht tegen een muur op te lopen (klimmen). Muis moet daarbij vlak langs de alarmsensor naar boven zijn geklimmen. Want die sensor, die alleen op “grote bewegingen” reageert, dacht natuurlijk dat hij een olifant van enorme afmetingen voorbij zag komen en zette het luidkeels op een schreeuwen: ALARM, ALARM!!

Want als zo'n klein muisje op meters afstand van de sensor is, krijgt het die sensor echt niet aan de praat, ook al staat Muisje nog zo druk te doen, want het blijven dan “kleine bewegingen”. Ongetwijfeld kunnen muizen ook wel via de spouwmuuren omhoogklimmen en via de isolatiegaten naar binnen komen. In theorie dan, want in de praktijk valt deze inbraakvariant voor muizen kennelijk niet mee. Gedurende 22 jaar wonen zonder poes heeft slechts 1 muis bij ons ingebroken, terwijl later de poes aantoonde dat er ook huismuizen (of veldmuizen) gewoon in onze tuin zaten!

Wat nu te doen? Terwijl Muis in alle commotie en opgewonden gepraat allang was verdwenen, stortte het drietal zich op de aangegeven actie: op het bedenken van een MUISVANGPLAN. Nadat zo'n beetje alle soorten muizenvallen en vervolgens alle soorten moderne muizenvangmethoden waren doorgestreept, vaak één

brok giftige ellende, toen schoot me pas de gedachte aan de formidabele klassieke muizenvanger te binnen en riep ik enthousiast “EEN POES”! Dit plan werd onmiddellijk ondersteund door Zoon, maar mijn Vrouw keek heel bedenkelijk. Uiteindelijk vond ze een Muis toch bezwaarlijker dan een Poes.

Maar hoe is zo'n muis nou in zo'n betonnen “woonfort” binnengekomen? Nou, vermoedelijk gewoon via de schuifdeur naar de tuin. Toen die schuifdeur even openstond voor gewoon een beetje frisse lucht, stond daar dan opeens een muis in de schuifdeuropening, die vervolgens overal rondkeek, maar binnen was er tot zijn geruststelling geen mens of kat te zien. En toen was Muis zo brutaal om als een eerste beginnetje even naar binnen te komen, om zich daar even op te warmen, want het was december en koud. December is de maand bij uitstek dat de muizen wegens kou en minder voedsel naar de huizen gaan trekken. Bij vochtig en veel warmer weer zijn er ook wel op die manier kleine padden uit de sloot achter de tuin naar binnen gekomen, maar die kwamen niet veel verder dan de schuifdeur. Maar zo'n muis is heel andere koek, die zit na een beetje opgewarmd te zijn, alweer boordevol nieuwe aspiraties. Als groot liefhebber van onder veel meer alle soorten kaas zit hij dan in een ommezentje in de keuken aan de andere kant van het huis en racet dan snel even door naar het plafond voor een beter overzicht, want waar zou die kaas nou toch te vinden zijn...?

Afijn. Dus Zoon en ik naar het Asiel van onze woonplaats Zoetermeer. Het was al wat later op de zaterdagmiddag en rustig. We

waren meteen aan de beurt. Er was nog maar één kat te “bezichtigen” in het Asiel. Een poes van zo ongeveer twee jaar oud die haar tijd vermoedelijk in Kommer en Kwel ergens tussen de kassen van het Westland had doorgebracht, want daar was ze in haar trieste eentje klaaglijk miauwend aangetroffen volgens de Asielbaas. Volgens had ze voor een poes al de wereldreis gemaakt van het Westland naar Zoetermeer! Ze had vermoedelijk ook al jongen gehad gezien de vacht rond haar buik, want die hing bijna op de grond als ze op haar vier poten stond! Maar ze had een mooi kopje, vooral vanwege het symmetrische kleurenpatroon rond haar neus, een beetje als de Cheeta, en ze had een supermooie vacht, veel zwart, hier en daar gemengd met oranje golven, vier helderwitte poten en een helderwitte borst, alsof ze zich dagelijks met groene zeep waste. Maar bovendien had ze tussen de kassen van het Westland haar jachtinstinct tot in de perfectie kunnen opvoeren: geen muis zou veilig voor haar zijn! En dat haar vacht van achteren een beetje losjes om haar heen zat, dat leek haar niet echt te hinderen bij het rennen! Verder staat alles over poezen tegenwoordig op Internet, maar de Asielbaas had desgevraagd zelf ook een nuttig advies: hij vond het helemaal zo gek nog niet om poezen binnen te houden. Kunnen ze geen verkeerslachtoffer worden, en hebben ze minder last van vlooiën, parasieten en wormen. Niettemin, Poes moet toch om de drie maanden een anti-wormenpil slikken, want Poes is normaliter ook goed bevriend met die stekelige micro-organismenrijke deurmat, waaraan immers iedereen zo nodig die straatschoenen moet afvegen, maar die deurmat lijkt voor Poes misschien verwant te zijn aan zo’n poesvriendelijk maar

prikkelbaar egeltje! Bovendien is de poezenvacht op haar rug moeilijk te “wassen”. Waar die deurmat al niet goed voor is! Nou, oké dan, pak die kleurrijke en prachtige Poes maar in met een mooi lintje eromheen! Dat inpakken gebeurde uiteraard een beetje anders, namelijk in een grote kunststof tas ofwel “bench” waarin de Asielbaas Poes zette. Wij weer in de auto naar huis met Poes, die af en toe hartverscheurend miauwde in die bench...

Thuis stapte Poes uit de bench om haar eerste nog voorzichtige stapjes in de woonkamer te zetten. Maar die voorzichtige stapjes duurden niet al te lang. Slechts even daarna was Poes al met grote sprongen aan ons ontsnapt en ... verdwenen! Maar geen paniek: als haar allereerste daad voor het eerst bij ons thuis, probeert Poes zich op te schuilen! Poezen houden net als mensen heel veel van veiligheid, onze Poes dus ook. Ze onderzoekt ons huis eerst op alle plekje waar ze zich veilig kan voelen. Uiteraard begint ze dan waar het rustig en stil is, dus boven, na een race op de trap. Gewoon de trap oplopen ligt niet in de aard van een poes. Een poes is geen mens! Een trap is voor een poes kennelijk een lastige horde naar een hogere verdieping die met Amerikaanse haast moet worden genomen. Amerikaanse haast? “Manana is soon enough for me” zong Peggy Lee in Mexico voor haar echtgenoot in 1947 en voor al die Amerikanen die van het drukke leven in Amerika een maagzweer hadden opgelopen en daarvan weer in het rustige Mexico herstelden. Poes racet dus altijd als een Amerikaanse druktemaker de trap op! Op de eerste verdieping was alleen de deur van de rommelkamer open. We vonden haar daar helemaal achterin in de verste hoek, en ik moest bijna plat over de grond

tijgeren om haar te kunnen pakken onder een ouderwets en wiebelend salontafeltje, wat ze onder een zwak miauw-protest toch toestond. Vervolgens ging ik met Poes nog een beetje onwennig in de armen, en daardoor moeizaam op de trap balancerend, maar gelukkig mijn evenwicht bewarend, weer naar beneden, de deur naar de gang nu maar even dichtdoend. En even later zat Poes opeens weer boven op een hoge kast, op meer dan twee meter hoog boven de grond. “Krijg nou wat” zei ik verbaasd, “hoe komt ze daar nou weer op?” Maar dat alles hoorde bij de grondige inspectie van ons huis door Inspecteur Poes, want daarna zat ze nooit meer zo hoog op die kast, ze had kennelijk genoeg andere veiligheidsplekken gevonden!

Poes heeft ook een “officiële” naam: MINOES! Die mooie poezen-naam staat in haar POEZENPASPOORT, met pal daarachter haar vermoedelijke geboortjaar: 2014. In haar paspoort staan belangrijke poezengebeurtenissen zoals “haar operatie”, haar jaarlijkse vaccinaties en haar gewicht op het moment van onderzoek. De dierenarts keek wel een beetje zorgelijk, ze is al in 2016 als tweejarige een beetje te zwaar. Ik zie het niet, nou ja, misschien een klein beetje dan. Verder heeft Poes een kleine chip onder haar huid met haar unieke 15-cijferige code (een veel te lange code, hoor ik u al denken, maar op uw bankpas staan nog drie tekens extra) en die staat natuurlijk ook in haar paspoort. Via die chip kan ze altijd aan haar laatste adres worden gekoppeld.